

В"Н

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 19 | Chag HaSukkos | Sicha 3

1) רמב"ם הלכות חגיגה פרק ג', הלכה ג'

אֵימָתַי הָיוּ קּוֹרִין. בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב הָרָאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסֵּכּוֹת שֶׁהוּא תְּחָלַּת יְמֵי חֻלּוֹ שֶׁל מוֹעֵד שֶׁל שְׁנָה שְׁמִינִית. וְהַמֶּלֶךְ הוּא שֶׁיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם. וּבְעָזְרַת הַנָּשִׁים הָיוּ קּוֹרִין. וְקוֹרֵא כְּשָׁהוּא יוֹשֵׁב וְאִם קְרָא מְעֻמָּד הֲרֵי זָה מְשֻׁבָּח. מֵהֵיכָן הוּא קוֹרֵא מִתְּחָלַת חֻמַשׁ אֵלֶה הַדְּבָרִים עַד סוֹף פָּרָשַׁת שְׁמַע וּמְדֵלֵּג לְ(דברים יא יג) "וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ" וְגוֹ' וּמְדַלֵּג לְעַשֶּׂר תְּעַשֵּׂר וְקוֹרֵא מֵ (דברים יד כב) "עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר" עַל הַסֵּדֶר עַד סוֹף בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת עַד (דברים כח סט) "מִלְּבַד הַבָּרִית אֵשֶּׁר כַּרָת אָתַּם בָּחֹרֵב" וּפּוֹסֶק:

When would they read? On the day following the first day of the holiday of Sukkot which is the first day of Chol HaMoed of the eighth year. The king would read so the people would hear. The reading was held in the Women's Courtyard. He would read while seated. If he read while standing, it is praiseworthy.

From which passages in the Torah should he read? He starts from the beginning of the chumash: "These are the words..." until the end of the passage Shema. He then skips to the passage Vehayah Im Shamoa,and then skips to the passage asair te'asair. He then reads from that passage in order until the end of the blessing and curses, i.e., until the phrase: "besides the covenant He established with them in Choreb where he concludes.

2) וילך ל"א, י"ב

הַקְּהֵל אֶת־הָטָּם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים ׁ וְהַשַּׁף וְגְרָךֶ אֲשֶׁר בִּשְׁעֶרֶיךְ לְמַּעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדֹּוּ וֵיְרְאוּ אֶת־יְהֹוֶה אֱלְהֵילֶם וְשֵׁמְרוּ לֵעשׁוֹת אֶת־כָּל־דָּבֵרֶי הַתּוֹרֶה הַזְּאִת:

Assemble the people: the men, the women, and the children, and your stranger in your cities, in order that they hear, and in order that they learn and fear the Lord, your God, and they will observe to do all the words of this Torah.

'א', א') חגיגה ג', א'

תָּנוּ רַבָּנַן: מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָה וְרַבִּי אֶלְעָזָר [בֶּן] חִסְמָא שֶׁהָלְכוּ לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבִּי יְהוֹשֵׁעַ בִּפְקִיעִין. אָמַר לָהֶם: מָה חִידּוּשׁ הָיָה בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַיּוֹם? אָמְרוּ לוֹ: תַּלְמִידֶיךָ אָנוּ וּמֵימֶיךָ אָנוּ שׁוֹתִין. אָמַר לָהֶם: אַף עַל פִּי כֵן, אִי אָפִשָּׁר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ בִּלֹא חִידּוּשׁ.

§ The Sages taught: There was an incident involving Rabbi Yoḥanan ben Beroka and Rabbi Elazar ben Ḥisma, when they went to greet Rabbi Yehoshua in Peki'in. Rabbi Yehoshua said to them: What novel idea was taught today in the study hall? They said to him: We are your students and we drink from your water, i.e., all of our Torah knowledge comes from you, and therefore how can we tell you something you have not already learned? He said to them: Even so, there cannot be a study hall without a novelty.

שַׁבָּת שֶׁל מִי הָיְתָה? שַׁבָּת שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הָיְתָה. וּבַמֶּה הָיְתָה הַגָּדָה הַיּוֹם? אָמְרוּ לוֹ: בְּפָּרְשַׁת הַקְהֵל. וּמַה דַּרַשׁ בַּהּ?

He asked them: Whose week was it, i.e. who was the lecturer this week? They said to him: It was Rabbi Elazar ben Azarya's week. He inquired: And on what subject was the lecture today? They said to him: He spoke about the portion of the mitzva of assembly. Rabbi Yehoshua persisted: And what verse did he interpret homiletically with regard to this mitzva?

״הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַפַּף״. אִם אֲנָשִׁים בָּאִים לִלְמוֹד, נָשִׁים בָּאוֹת לִשְׁמוֹעַ, טַף לָמָּה בָּאִין? כְּדֵי לִיתֵּן שַּׂכָר לִמְבִיאֵיהֵן. אַמֵּר לַהֶּם: מַרְגַּלִית טוֹבָה הַיִּתָה בִּיַדְכֶם, וּבְקַשְׁתָּם לְאַבְּדַהּ מִמֵּנִי?

They said to him that Rabbi Elazar ben Azarya interpreted the following verse: "Assemble the people, the men and the women and the little ones" (Deuteronomy 31:12). This verse is puzzling: If men come to learn, and women, who might not understand, come at least to hear, why do the little ones come? They come in order for God to give a reward to those who bring them, i.e., God credits those who bring their children to the assembly. Rabbi Yehoshua said to them: This good pearl of wisdom was in your hands, and you tried to conceal it from me?

4) קידושין ל"ד, ב'

ָאֶלָא נִיכְתּוֹב רַחֲמָנָא מַצָּה וְלָא בָּעֵי הַקְהֵל וַאֲנָא אָמֵינָא טְפָלִים חַיָּיבִים נָשִׁים לֹא כָּל שֶׁכֵן

But let the Merciful One write that women are obligated in eating *matza*, and it would not be necessary to state the same *halakha* with regard to assembly, and I would say on my own: If children are obligated in assembly, as is stated explicitly in the verse "Assemble the people, the men and the women and the children" (Deuteronomy 31:12), are women not all the more so obligated?

'ז ירושלמי פאה פרק ב', הלכה ד'

ָרָבִּי זְעִירָא בְשֵׁם שָׁמוּאֵל אֵין לְמֵדִין לֹא מָן הַהֲלָכוֹת וְלֹא מָן הַהַגָּדוֹת וְלֹא מָן הַתּוֹסָפוֹת אֶלָּא מָן הַתַּלְמוּד.

Rebbi Zeïra in the name of Samuel: One makes inferences neither from practices, nor from homiletics, nor from extraneous sources, but only from study.

ג

'א מהרש"א חגיגה ג', א' (6

וי"ל דההוא קרא בקטנים שהגיעו כבר לחינוך והם בכלל שמיעה ולמוד כדאמרינן קטן שהגיע לחינוך אביו מלמדו תורה ואשר לא ידעו היינו שאינן יודעין לשמור ולעשות שנזכר בקרא גבי אנשים ונשים וא"כ הטף דהכא ע"כ לא איירי בהגיעו לחינוך דלא אצטריך ליה דהא מפורש בקרא דבתר הכי ובניהם אשר לא וגו' אלא דהטף איירי בקטנים שלא הגיעו לחינוך ואינן בכלל שמיעה ולימוד ולמה הם באים אלא כדי ליתן שכר למביאיהן ולכך כללן עם האנשים והנשים ליתן שכר להם על שמביאין אותן

ז"ו וילך ל"א, י"ג (7

וּבְנֵיהֶّם אֲשֶׁר לֹא־יֶדְעוּ יִשְׁמְעוּ וֵלָמְדֹּוּ לְיִרְאָה אֶת־יְהֹוֶה אֱלְהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶּׁר אַתֶּם עְבָרָים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהִּ:

And their children, who did not know, will hear and learn to fear the Lord, your God, all the days that you live on the land, to which you are crossing the Jordan, to possess.

8) רש"י קידושין ל"ד, ב' ד"ה ואנא

ואנא אמינא טפלים חייבין - דכתיב (דברים לא) והטף:

'9 פסחים קט"ז, א (9

ַמַתְקֵיף לַהּ רַב סָפְרָא: חִיּוּבָא לְדַרְדְּקֵי?!

Rav Safra strongly objects to this explanation: Is it obligatory for the children? As previously mentioned, the reason one dips twice is to encourage the children to ask questions. How can this be called an obligation?

T

10) רבינו חננאל חגיגה ג', א'

ואמרו כי ר' אלעזר בן עזריה דרש הקהל את העם האנשים והנשים והטף הא תינח אנשים ונשים וטף למה לי כו'.

11) רש"י וילך ל"א, י"ב

האנשים: ללמוד:

The men: [were to be there, in order] to learn [the words of the Torah being read];

והנשים: לשמוע:

the women: [were to be present, in order] to listen [to those words];

והטף: למה באו, לתת שכר למביאיהם:

the children: Why did they come? So that a reward would be given to those who bring them along.

ה

12) תוספות חגיגה ג', א'

נשים לשמוע. אמר בירושלמי דלא כבן עזאי דאמר חייב אדם ללמד לבתו תורה:

וירא י"ח, י"ט (13

ָכִּי יְדַעְתִּׁיו לְמֵּעֵן אֲשֶׁר יְצַנֻּה אֶת־בָּנֶיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲלָיו וְשֶׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהֹּוָה לַעֲשָׂוֹת צְדָקֶה וּמִשְׁפֶּט לְמַׁעַן הָבֶיא יְהֹוָה עַל־אַבְרַהָּם אֵת אֵשֶׁר־דָּבֶּר עָלִיו:

For I have known him because he commands his sons and his household after him, that they should keep the way of the Lord to perform righteousness and justice, in order that the Lord bring upon Abraham that which He spoke concerning him."

עקב י"א, כ"א (14

ְלְמַּעַן יִרְבָּוּ יְמֵיכֶם ֹ וִימֵי בְנֵילֶם עַל הָאָדָמָּה אֲשֶּׁר נִשְׁבַּע יְהֹוֶה לַאֲבְׂתֵיכֶם לָתַת לָהֶם כִּימֵי הַשְּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

in order that your days may increase and the days of your children, on the land which the Lord swore to your forefathers to give them, as the days of heaven above the earth.

15) רמב"ם הלכות חגיגה ריש פרק ג'

מְצְוַת עֲשֵׂה לְהַקְהִיל כָּל יִשְּׂרָאֵל אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף בְּכָל מוֹצָאֵי שְׁמְטָּה בַּעֲלוֹתָם לָרֶגֶל וְלְקְרוֹת בְּאָזְנֵיהֶם מִן הַתּוֹרָה פָּרָשִׁיּוֹת שְׁהָן מְזָרְזוֹת אוֹתָן בְּמִצְוֹת וּמְחַזְּקוֹת יְדִיהֶם בְּדַת הָאֱמֶת. שֶׁנֶּאֱמֵר (דברים לא י) "מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד שְׁנָת הַשְּׁמְטָה בְּחַג הַסֻּכּּוֹת" (דברים לא יא) "בְּבוֹא כָל יִשְׂרָאֵל לֵרָאוֹת" וְגוֹ' (דברים לא יב) "הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאַנָשִׁים וִהַנַּשְׁים וִהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁרָיִךְ" וְגוֹ':

It is a positive commandment to gather together the entire Jewish people - men, women, and children - after every Sabbatical year when they ascend for the pilgrimage holiday and to read so that they hear passages from the Torah that encourage them to perfom mitzvot and strengthem them in the true faith, as Deuteronomy 31:10-12 states: "At the end of a seven-year period, at the time of the Sabbatial year on the Sukkot holiday when all Israel come to appear... gather the nation, the men, the women, the children, and your stranger in your gates...."

16) מנין המצוות שבריש הלכות חגיגה

- (ו) להקהיל את העם בחג הסכות במוצאי שמיטה. וביאור מצוות אלו בפרקים אלו:
- 6) to gather the people together on the day following Sukkot in the year following the Sabbatical year.

וילך ל"א, י"א (17

בְּבָוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לֻרָאוֹת ׁ אֶת־פְּנֵי יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחֶר תִּקְרָّא אֶת־הַתּוֶֹּרָה הַזָּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בָּאַזְנֵיהָם:

When all Israel comes to appear before the Lord, your God, in the place He will choose, you shall read this Torah before all Israel, in their ears.

7

18) ר"ן קידושין ריש פרק ב'

ואפילו הכי אשמעינן מתניתין דמצוה בה יותר מבשלוחה דאע"ג דאשה אינה מצוה בפריה ורביה מ"מ יש לה מצוה מפני שהיא מסייעת לבעל לקיים מצותו

יו"ד

19) רמב"ם הלכות חגיגה פרק ג', הלכה ו'

וְגֵרִים שֶׁאֵינָן מַכִּירִין חַיָּבִין לְהָכִין לִבָּם וּלְהַקְשִׁיב אָזְנָם לִשְׁמֹעַ בְּאֵימָה וְיִרְאָה וְגִילָה בִּרְעָדָה כְּיוֹם שֶׁנְּתְּנָה בּּוֹ בְּסִינַי. אֵפָלוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים שֶׁיּוֹדְעִים כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ חַיָּבִין לִשְׁמֹעַ בְּכַוָּנָה גְּדוֹלָה יְתֵרָה. וּמִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִשְׁמֹעַ מְכַוֵּן לְבּוֹ לִקְרִיאָה זוֹ שֶׁלֹא קְבָעָהּ הַכָּתוּב אֶלָא לְחַזֵּק דַּת הָאֱמֶת וְיִרְאֶה עַצְמוֹ כְּאָלוּ עַתָּה נִצְטַוָּה בָּהּ וּמִפִּי הַגְּבוּרָה שׁוֹמְעָהּ. שָׁהַמֶּלֶךְ שָׁלִיחַ הוּא לְהַשְׁמִיעַ דִּבְרֵי הָאֵל:

Converts who do not understand are obligated to concentrate their attention and direct their hearing, listening with reverence and awe, rejoicing while trembling as on the day the Torah was given at Sinai. Even great Sages who know the entire Torah are obligated to listen with exceedingly great concentration. One who is unable to hear should focus his attention on this reading, for Scripture established it solely to strengthen the true faith. He should see himself as if he was just now commanded regarding the Torah and heard it from the Almighty. For the king is an agent to make known the word of God.

20) ספר החינוך מצוה תרי"ב

ונוהגת מצוה זו, בזמן שישראל על אדמתם. והעובר על זה בין איש בין אשה ולא בא במועד הזה לשמוע דברי התורה, וכן המלך אם לא רצה לקרות בטלו עשה זה. וענשם גדול מאד, כי זאת המצוה עמוד חזק וכבוד גדול בדת.

This commandment is practiced at the time when Israel is on their land. And one who transgresses this, whether man or woman, and did not come on this appointed time to hear the

words of the Torah - and so [too,] the king, if he does not want to read - has violated this positive commandment. And their punishment is very great, because this commandment is a strong pillar and great honor for the religion.

21) רמב"ם הלכות מלכים פרק ג', הלכה ו'

ּוְכֵן לֹא יִהְיֶה שָׁטוּף בְּנָשִׁים. אֲפִלּוּ לֹא הָיְתָה לוֹ אֶלָּא אַחַת לֹא יִהְיֶה מָצוּי אֶצְלָהּ תָּמִיד כִּשְׁאָר הַטִּפְּשִׁים. שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא ג) "אַל תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךְ". עַל הַסָרַת לְבּוֹ הִקְפִּידָה תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז יז) "וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ". שֶׁלְבּוֹ הוּא לֵב כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ דִּבְּקוֹ הַכָּתוּב בַּתּוֹרָה יֶתֶר מִשְּאָר הָעָם שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז יט) "כָּל יְמֵי חַיִּיו":

Similarly, he should not be overly indulgent in his relations with his wives. Even if he has only one wife, he should not constantly be with her as is the practice of fools, as Proverbs 31:3 states: 'Do not give your strength to women.'

When the Torah forbade the king from accumulating many wives, its emphasis was that his heart not go astray as Deuteronomy 17: 17 warns: 'lest his heart go astray.' His heart is the heart of the entire congregation of Israel. Therefore, the verse commanded him to have it cleave to the Torah to a greater degree than the rest of the nation, as it is stated: 'all the days of his life.'

'א, א' רש"י סוטה מ"א, א'

וקורא אשימה עלי מלך שמע קבלת מלכות שמים והיה אם שמוע קבלת עול מצות

'טבת צ"ז, א' (23

אָמַר רֵישׁ לָקִישׁ: הַחוֹשֵׁד בִּּכְשֵׁרִים — לוֹקֶה בְּגוּפּוֹ, דִּכְתִיב: ״וְהֵן לֹא יַאֲמִינוּ לִי וְגוֹ׳״, וְגַלְיָא קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא דָּמָהֵימִנִי יִשְׂרָאֵל. אַמַר לוֹ: הֵן מַאָמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְאַתַּה אֵין סוֹפְּךָ לְהַאֲמִין.

On the topic of Miriam's leprosy, the Gemara cites that which Reish Lakish said: One who suspects the innocent of indiscretion is afflicted in his body, as it is written: "And Moses answered and said: But they will not believe me and will not hearken to my voice, for they will say, God did not appear to you" (Exodus 4:1), and it is revealed before the Holy One, Blessed be He, that the Jewish people would believe. The Holy One, Blessed be He, said to Moses: They are believers, the children of believers; and ultimately, you will not believe.

הֵן מַאֲמִינִים, דְּכְתִיב: ״וַיַּאֲמֵן הָעָם״. בָּנַי מַאֲמִינִים — ״וְהֶאֱמִין בַּייָ״. אַתָּה אֵין סוֹפְּךְ לְהַאֲמִין, שֶׁנֶּאֱמַר: ״יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי וְגוֹי״. מִמֵּאי דִּלְקָה, דְּכְתִיב: ״וַיֹּאמֶר ה׳ לוֹ עוֹד הָבֵא נָא יָדְךְ בְּחֵיקֶךְ וְגוֹי״.

They are believers, as it is written: "And the people believed once they heard that God had remembered the children of Israel, and that He saw their affliction, and they bowed and they prostrated" (Exodus 4:31). The children of believers, as it says with regard to Abraham our Patriarch: "And he believed in God, and He counted it for him as righteousness" (Genesis 15:6). Ultimately, you will not believe, as it is stated: "And God said to Moses and to Aaron: Because you did not believe in Me to sanctify Me in the eyes of the children of Israel"

(Numbers 20:12). From where do we know that Moses was afflicted in his body? As it is written: "And God said to him further: Bring your hand to your bosom, and he brought his hand to his bosom and he took it out and behold, his hand was leprous like snow" (Exodus 4:6).

י"א

24) אגרת הקודש סימן כ"ט

והנה מודעת זאת כי הנה רצון העליון ב"ה המלובש בתרי"ג מצות שבתורה שבכתב הוא מופלא ומכוסה טמיר ונעלם ואינו מתגלה אלא בתורה שבע"פ

Now, it is known that the blessed Supreme Will vested in the 613 commandments of the Written Torah, is hidden and covered, secreted and concealed. It is manifest only in the Oral Torah.

י"ב

'ט, א') סנהדרין ל"ט, א'

א"ל כופר לר"ג אמריתו כל בי עשרה שכינתא שריא כמה שכינתא איכא קרייה לשמעיה מחא ביה באפתקא א"ל אמאי על שמשא בביתיה דכופר א"ל שמשא אכולי עלמא ניחא ומה שמשא דחד מן אלף אלפי רבוא שמשי דקמי קודשא בריך הוא ניחא לכולי עלמא שכינתא דקב"ה על אחת כמה וכמה

The emperor said to Rabban Gamliel: You say that the Divine Presence dwells in any place where there are ten adult male Jews. He asked, sarcastically: How many Divine Presences are there? Rabban Gamliel summoned the servant of the emperor and hit him on his neck [be'appatka]. Rabban Gamliel said to him: Why did you allow the sun to enter the house of the emperor? The emperor said to him: The sun rests upon all the world; no one can prevent it from shining. Rabban Gamliel said to him: And if the sun, which is one of ten thousand attendants that are before the Holy One, Blessed be He, rests upon all the world, the Divine Presence of the Holy One, Blessed be He, all the more so rests upon the world.

26) תניא סוף פרק כ"ד

ומתקרבים לקדושת נפש האלהית המלובשת בהם המאמינה בה' אחד וגם בשעת החטא היתה באמנה אתו ית' רק שהיתה בבחי' גלות ממש תוך נפש הבהמית מס"א המחטיאה את הגוף ומורידתו עמה בעמקי שאול

and draw closer to the holiness of the divine soul that pervades them, which believes in One G-d, and remains faithful to Him even at the time when the sin is committed, except that it is then in a state of veritable "exile," as it were, within the animal soul of the sitra achra which has caused the body to sin and has dragged it down with itself into the depths of Sheol,

'ז' ירמיה ל"א, ז'

ָהָנִי מַבָּיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפֿוֹן וְקְבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתִי־אָרֶץ בָּם עוֵּר וּפְּסֵׁחַ הָרֶה וְיֹלֶדֶת יַחְדֵּו קָהָל גָּדָוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה:

Behold I bring them from the north country and gather them from the uttermost ends of the earth, the blind and the lame amongst them, the woman with child and she who travails with child all together; a great company shall they return there.
